

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 626/2014
21.08.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Зорана Таталовића, Веска Крстајића и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног правног лица „...“ Д.О.О. из Н., због прекршаја из члана 222. став 1. тачка 25. Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима (ЗОБС) и окривљеног М.Б., као одговорног лица у правном лицу, због прекршаја из члана 222. став 2. тачка 25. ЗОБС, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз. бр. 172/14 од 19.06.2014. године, поднетом против правноснажног решења Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији II-7-Уп.бр. 975/12 од 29.11.2013. године и пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу II 213 Прж. 851/2014 од 27.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 21.08.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз.бр. 172/14 од 19.06.2014. године, па се **УКИДАЈУ** правноснажно решење Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији II-7-Уп.бр. 975/12 од 29.11.2013. године и пресуда Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу II 213 Прж. 851/2014 од 27.02.2014. године и предмет враћа Прекршајном суду у Прокупљу, Одељењу у Куршумлији на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији II-7-Уп.бр. 975/12 од 29.11.2013. године, изреком под тачком 1. усвојен је захтев окривљених „...“ Д.О.О. из Н. као правног лица и М.Б. као одговорног лица у правном лицу, од 29.06.2012 .године, за накнаду трошкова прекршајног поступка у делу који се односи на трошкове пуномоћника окривљених, адвоката Р.Д., за састав заједничке жалбе од 05.03.2012. године (на пресуду тог суда II-7-Пр. бр. 1343/11 од 14.02.2012. године) у износу од 27.000,00 динара, на терет тог суда, са роком од 15 дана за исплату наведеног износа на рачун окривљеног „...“ Д.О.О., а изреком под тачком 2. одбијен је захтев окривљених од 29.06.2012. године у делу који се односи на накнаду

трошкова за састав образложених поднесака - изјашњења од 16.12.2011. године, 07.02.2012. године и 21.03.2012. године појединачно у износима од по 13.500,00 динара и за састав захтева за одмеравање трошкова прекршајног поступка у износу од 9.000,00 динара, укупно 49.500,00 динара.

Прекршајни апелациони суд, Одељење у Нишу, одлучујући о жалби браниоца окривљеног правног лица „...“ Д.О.О. из Н. и окривљеног М.Б. одговорног лица у правном лицу, пресудом II 213 Прж. 851/2014 од 27.02.2014. године, преиначио је решење Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији II-7-Уп.бр. 975/12 од 29.11.2013. године и окривљенима досудио трошкове прекршајног поступка у износу од 54.000,00 динара, а за преостали износ од 533.000,00 динара жалбу одбио као неосновану.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажног решења Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији II-7-Уп.бр. 975/12 од 29.11.2013. године (које је у захтеву погрешно означено као решење II-7-ПР.број 975/12) и пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу II 213 Прж. 851/2014 од 27.02.2014. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка, у смислу члана 234. став 1. тачка 15. и става 2. у вези са чланом 130. став 2. тачка 7, чланом 131. став 2. и чланом 132. став 3. и 4. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр. 101/05, 116/08 и 111/09) у вези са чланом 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ бр. 121/12), са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости као основан, укине наведене правноснажне одлуке и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе овог предмета, са правноснажним одлукама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Из списка предмета произилази да је, након доношења правноснажног решења Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији II-7-Пр.бр.975/12 од 30.05.2012. године, којим је услед наступања апсолутне застарелости обустављен прекршајни поступак против окривљеног правног лица „...“ Д.О.О. из Н. збор прекршаја из члана 222. став 1. тачка 25. ЗОБС и окривљеног М.Б. као одговорног лица у правном лицу због прекршаја из члана 222. став 2. тачка 25. ЗОБС, бранилац окривљених поднео захтев за накнаду трошкова предметног поступка (трошковник од 29.06.2012. године), са специфицираним трошковима за састав образложених поднесака од 16.12.2011. године, 07.02.2012. године и 21.03.2012. године, жалбе од 05.03.2012. године на раније донету првостепену пресуду тог суда II-7-Пр.бр.1343/11 од 14.02.2012. године и за састав трошковника, а да је након укидања раније донетих првостепених решења о трошковима поступка, и то решења II-7-Пр.бр. 975/12 од 18.09.2012. године, поднео трошковник од 15.01.2013. године са додатним трошковима за састав жалбе од 27.09.2012. године на наведено решење и за састав тог трошковника, а након укидања првостепеног решења II-7-Уп.бр. 975/12 од

14.02.2013. године, поднео трошковник од 02.09.2013. године, у којем је уз све раније специфициране трошкове додао и трошкове за састав жалбе од 28.02.2013. године на наведено решење, за састав тог трошковника и за заступање окривљених на једном рочишту, при том за све трошкове према Адвокатској тарифи важећој у време подношења тог трошковника, у укупном износу од 516.000,00 динара.

Одлучујући о наведеном захтеву браниоца окривљених за накнаду трошкова прекршајног поступка, првостепени суд је, побијаним првостепеним решењем, окривљенима досудио само трошкове који се односе на састав жалбе од 05.03.2012. године на пресуду II-7-Пр.бр. 1343/11 у износу од 27.000,00 динара, док је захтев у погледу осталих трошкова специфицираних у трошковнику од 29.06.2012. године, у износу од 49.500,00 динара, одбио.

Из наведеног произилази да првостепени суд уопште није одлучивао о трошковима окривљених специфицираним у трошковницима браниоца од 15.01.2013. године и од 02.09.2013. године, између осталог, ни о трошковима за састав жалби од 27.09.2012. године и од 28.02.2013. године на раније донета првостепена решења о трошковима поступка, мада у образложењу решења (страна 3. став последњи) суд каже да захтеви за накнаду трошкова од 15.01.2013. године и од 02.09.2013. године, односно „издаци настали поводом писања жалбе због неусвајања поднеска о накнади трошкова“ нису усвојени јер „не спадају у трошкове прекршајног поступка сходно члану 214. став 1. ЗОП-а“, пошто су настали после завршетка прекршајног поступка који је у конкретном случају окончан доношењем решења о обустављању поступка, које је постало правноснажно 16.06.2012. године, а овај став првостепеног суда као правилан прихвата и другостепени суд (страна 3. став други другостепене пресуде), позивајући се на одредбе члана 130. став 1. и члана 214. став 1. Закона о прекршајима.

Кад је реч о досуђеним трошковима за састав жалбе од 05.03.2012. године на раније донету првостепену пресуду у износу од 27.000,00 динара, првостепени суд је, према разлозима на страни 2. став претпоследњи првостепеног решења, заузео становиште да се ови трошкови одређују према Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ бр. 15/12) која је важила у време подношења трошковника од 29.06.2012. године, а наведено становиште првостепеног суда као правилно усваја и другостепени суд (страна 2. став последњи другостепене пресуде), позивајући се на одредбе члана 10. и 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ бр. 121/12), при чему као време обрачуна у смислу члана 11. Тарифе сматра моменат сачињавања обрачуна између адвоката и странке, за који налази да је у конкретном случају извршен 29.06.2012. године.

Наведени разлози првостепеног и другостепеног суда, изнети у побијаним правноснажним одлукама, према основаним наводима у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, нејасни су и у знатној мери противречни, због чега су те одлуке донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр. 101/05, 116/08 и 111/09) (у даљем тексту: раније важећи ЗПР) који се примењује у

конкретном случају, сходно одредби члана 340.став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр. 65/13) (у даљем тексту: ЗПР), као и уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. у вези са чланом 130. став 2. тачка 7, чланом 131. став 2. и чланом 132. став 3.и 4. раније важећег ЗПР и у вези са чланом 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ бр. 121/12), због погрешне примене наведених прописа.

Наиме, одредбом члана 131. став 2. раније важећег ЗПР, прописано је да трошкове поступка за прекршај за који је поступак обустављен сноси суд, односно орган управе који је поступак водио, како је и одлучено у конкретном случају правноснажним решењем о обустављању прекршајног поступка против окривљених, с тим да о висини тих трошкова и роковима за плаћање истих није одлучено наведеним решењем. Одредбом члана 132. став 3. раније важећег ЗПР прописано је да ће се, ако за утврђивање висине трошкова нема довољно података, о трошковима одлучити када се ти подаци прибаве, а одредбом става 4. истог члана прописано је да ће се, када у пресуди није одлучено о трошковима поступка, о томе одлучити накнадно посебним решењем на које је дозвољена жалба.

Из наведених прописа јасно произилази да се прекршајни поступак у делу који се односи на трошкове поступка о којима је, у складу са законом, одлучено накнадно посебним решењем, завршава доношењем правноснажне одлуке о трошковима, у смислу одредба члана 132. став 3. и 4. раније важећег ЗПР и да исти представља део прекршајног поступка, због чега је погрешно супротно становиште првостепеног и другостепеног суда и нејасни су и противуречни разлози у побијаним одлукама када судови, позивајући се на одредбе члана 214. став 1. раније важећег ЗПР, везано за време доношења одлуке о прекршају, а другостепени суд и на одредбу члана 130. став 1. истог закона, окривљенима не досуђују трошкове на име награде и нужних издатака браниоца за састав жалби на првостепена решења о трошковима поступка од 18.09.2012. године и од 14.02.2013. године, који издаци чине трошкове прекршајног поступка сходно одредби члана 130. став 2. тачка 7. раније важећег ЗПР и који трошкови су били оправдани имајући у виду да су, уважањем тих жалби као основаних, поменути првостепена решења укинута од стране другостепеног суда.

Нејасни су разлози првостепеног и посебно другостепеног суда када у погледу висине трошкова досуђених за састав жалбе од 05.03.2012. године и за образложене поднеске од 16.12.2011. године и од 07.02.2012. године (другостепени суд) примењују Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката важећу у време подношења трошковника од 29.06.2012. године, иако је после тога, а пре доношења побијаних правноснажних одлука о трошковима поступка, бранилац окривљених поднео обрачун трошкова-трошковник од 02.09.2013. године, на основу тада важеће Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ бр. 121/12) која је ступила на снагу 01.01.2013. године и којом је, у члану 11, изричито прописано да се висина награде за рад адвоката утврђује према важећој тарифи на дан обрачуна.

Налазећи, из изнетих разлога, да су побијаним правноснажним одлукама учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка на које се указује захтевом за

заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је усвојио захтев као основан и на основу члана 286. и 287. став 4. ЗПР одлучио као у изреци ове пресуде, односно укинуо побијане одлуке и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање, приликом којег ће отклонити повреде закона на које је указано овом пресудом и након тога донети закониту и правилну одлуку.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.